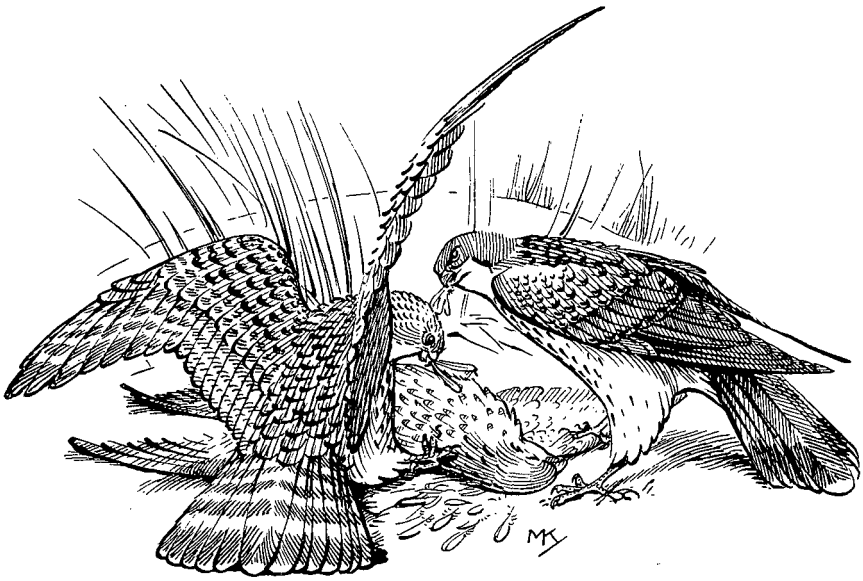

M. Mantje

„Kannibalisme" onder torenvalken

Toen mij op 13 juli 1958 gemeld werd, dat er op het nest (met jongen) van een torenvalk in de duinen nabij „De Geul" op Texel een poot van een volwassen soortgenoot was gevonden, kon ik dit nauwelijks geloven. Hieruit zou toch moeten blijken, dat door dit gezin een torenvalk als prooi zou zijn genuttigd.

Op 23 juli kwamen wij zelf in de buurt van het nest en kregen toen te zien, wat we niet voor mogelijk hadden gehouden. Een volwassen torenvalk met een vliegvlug jong consumeerden gezamenlijk tegen de helling van een laag duintje een andere volwassen torenvalk! Gezien het feit, dat dit in de naaste omgeving van het beruchte nest gebeurde, namen wij met vrij grote zekerheid aan, dat dit dezelfde torenvalkenfamilie moet zijn geweest.

Men heeft natuurlijk de neiging om het gedrag van deze vogels te willen gaan verklaren.

Hoewel de vegetatie in dit terrein zeer zwaar was, tengevolge van het natte jaar en de nog betrekkelijk dunne bezetting met konijnen, geloof ik toch niet, dat de torenvalk zich aan zijn soortgenoten behoefde te vergrijpen om zijn muizenrantsoen aan te vullen. In geval er te weinig muizen waren te verschalken, zou het menu gemakkelijker aangevuld kunnen worden met andere, vaak jonge, vogels. En deze laatste zijn er in dat gebied genoeg! Een meer voor de hand liggende verklaring zou de vrij dichte bezetting met torenvalken in dit gebied kunnen zijn. De jachtgebieden overlappen elkaar wellicht teveel waardoor een onderlinge strijd zou kunnen ontstaan. Het recht van de sterkste zou dan weer gaan gelden met het bovenomschreven gevolg.